

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 116
din 27.02.2008

Dosar nr: 811/2007

Petiția nr: 19.038/14.12.2007

Petent: B D C

, D V , S E

Reclamat: Ministerul Justiției, Parlamentul României

Obiect: refuzul vânzării locuințelor de serviciu.

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petenților

I.1.1. B D C

I.1.42. S E P

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Justiției, Str. Apollodor nr. 17, sector 5, București

I.2.2. Parlamentul României, str.Izvor nr.2-4, sect.5, București

II. Obiectul sesizării

Petenții, prin **Petiția nr. 19.038/14.12.2007**, arată că nu au primit acordul Ministerului Justiției de a cumpăra locuințele de serviciu.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenții, judecători, procurori și angajați ai Ministerului Justiției, unităților subordonate acestuia și Ministerului Public consideră că sunt discriminați întrucât cererile lor privind cumpărarea locuințelor de serviciu nu au fost soluționate favorabil.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 29.01.2008.

La audierile din 29.01.2008 părțile nu s-au prezentat.

La dosar a depus puncte de vedere Ministerul Justiției (**Adresa nr. 2.290/29.01.2008**, semnată de Gheorghe Mocuța, secretar de stat, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu nr. **2.047/31.01.2008**).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petenții, judecători, procurori și angajați ai Ministerului Justiției, unităților subordonate acestuia și Ministerului Public, arată că în perioada ianuarie 2005 - martie 2005 au formulat cereri pentru vânzarea locuințelor de serviciu pe care le dețin în baza contractelor de închiriere încheiate cu Ministerul Justiției. Cererile nu au fost soluționate în termenul legal, rezultând în mod vădit refuzul Ministerului Justiției de a vinde aceste locuințe.

Petenții consideră că s-a creat astfel o discriminare față de alte categorii de funcționari publici sau angajați ai altor instituții publice, cărora le este recunoscut dreptul de a cumpăra locuințele de serviciu. Această discriminare este continuă prin neadoptarea unui act care să dea dreptul petenților la cumpărarea acestor locuințe de serviciu. Mai mult, s-a interzis în mod expres vânzarea acestor locuințe prin art. 79 alin. 6 din **Legea nr. 303/2004** și abrogarea **Legii nr. 579/2004**.

În opinia petenților, numărul locuințelor de serviciu este foarte mic, prin urmare necesarul de locuințe noi poate fi acoperit prin achiziționarea de noi locuințe.

Arată că există categorii de persoane care pot cumpăra locuințele de serviciu.

Ministerul Justiției, prin **Adresa nr. 2.290/29.01.2008**, invocă excepția lipsei competenței CNCD, considerând că reglementările prin lege exced cadrul legal stabilit prin **O.G. nr. 137/2000**.

În fond, Ministerul Justiției arată următoarele:

- **Legea nr. 579/2004** și normele metodologice de aplicare au fost abrogate prin **O.U.G. 35/2005**;

- **Legea nr. 114/1996** prevede că locuințele de serviciu pot fi vândute, în condițiile legii, cu aprobarea Guvernului, în situația în care activitatea care a generat realizarea locuințelor respective s-a restrâns sau a încetat;

- categoriile de persoane invocate de petenți, care pot cumpăra locuințe de serviciu nu se află în situație comparabilă cu petenții.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenții, judecători, procurori și angajați ai Ministerului Justiției, unităților subordonate acestuia și Ministerului Public, locuiesc în locuințe de serviciu aflate în proprietatea Ministerului Justiției, pe care nu le pot cumpăra.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, are următoarele prevederi relevante:

„Art. 2

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Art. 18 alin. 1 prevede: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, la art. 79, alin. 6, prevede: „Judecătorii și procurorii au dreptul la închirierea locuințelor de serviciu. Locuințele de serviciu aflate în proprietatea sau administrarea Ministerului Justiției și unităților subordonate, precum și cele

aflate în proprietatea sau în administrarea Ministerului Public nu pot fi cumpărate de judecători, procurori sau orice alți salariați ai acestor instituții”.

Colegiul Director, analizând atât jurisprudența sa anterioară, cât și prevederile legale, constată că în situația în care se invocă o deosebire, excludere, restricție sau preferință ca rezultat al unei norme juridice, care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege, CNCD are competența soluționării cazului respectiv.

Colegiul Director, analizând fondul petiției, a reținut că nu există un drept restrâns sau înlăturat, în sensul definiției date discriminării prin art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**, republicat. Chiar **Legea nr. 579/2004** formulează: „*locuințele de serviciu pot fi vândute*” (art. 3 alin. 1), astfel chiar dacă nu ar fi fost abrogat, legea nu ar fi instituit un drept pentru chiriași și o obligație pentru Ministerul Justiției, în calitate de proprietar.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge excepția invocată de Ministerul Justiției;
2. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare conform art. 2 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 27.02.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

